

Jag gillar ju era texter och visst är det Mattias som skriver det mesta? Man kan ju tro att till exempel "Tuffa Tjejer" är Rebeccas verk. Hur viktiga är texterna för er och vad känns viktigt att förmedla?

Rebecca: Det stämmer att Mattias är den som i stort sett har skrivit alla texter utom "Kaos" i dagsläget. Däremot går vi alltid igenom och pratar om alla låtar tillsammans. Ibland tycker jag att något ord behöver bytas ut eller tas bort eller dylikt. Sedan diskuterar vi generellt väldigt mycket politik och samhällsfrågor hemma och i repan, så mycket av det som finns i texterna, exempelvis "Tuffa tjejer", är sådant som vi har pratat mycket om. Texterna är väl egentligen A och O för oss. Vår musik är ju den simplaste av simpel punkrock, så det är snarare med sång/melodi och framförallt med texterna som vi når fram och har chans att beröra, tänker vi i alla fall. Sedan är det i slutändan tillsammans alla vi tre som formar låtarna precis som vi vill ha dem.

Mattias: Att vi har samma politiska åskådningar, att jag och Rebecca jobbar inom samma bransch och David bakar och att vi har samma socioekonomiska bakgrund hjälper givetvis också till. När det gäller "Tuffa tjejer" så kan jag bara konstatera att jag blir jävligt trött på att vara man rätt ofta.

Misfits är ju ett viktigt band för Norra Hospitalet, går det att enas om deras tre bästa låtar? Annars får ni helt enkelt välja tre var och gärna berätta lite om varför det blev just de låtarna.

Rebecca: Jag kan väl börja. Ska jag tvunget välja så kommer jag att välja den allra första låten jag hörde med Misfits, vilket är Dig Up Her Bones. Den är för mig fortfarande lika bra idag som första gången jag hörde den. Die, Die My Darling är ytterligare en favorit, och Scream. Ja, de tre får det nog bli.

Mattias: Hybrid Moments, She och Halloween. Just de tre låtarna var med på ett blandband som jag ägde någon gång på 90-talet, så de tre låtarna har jag lyssnat extremt mycket på och gör fortfarande.

David: O herregud! Misfits har gjort så många fantastiska låtar. Jag kan inte ens bestämma mig för vilken era som var bäst (Danzig eller Grave), men Skull ligger högt placerad och även så American Psycho. När jag nu tänker efter så drar Grave längsta strået med Descending Angel. Hans akustiska version är även snäppet bättre. Varför får ni fundera på ett tag till.

Jag snor Döda Kattens återkommande fråga, vad betyder punk för dig?

Då snor vi Döda Kattens svar på frågan. Haha. Med andra ord – stay tuned, och försök att lägga på minnet vad vi svarade, så att någon sedan kan påminna oss om vad vi svarade.

Ni tillbringar en hel del mil på vägarna, bara från Luleå till Hofors är det nästan 80 mil enkel resa, hur fördriver ni tiden? Har ni några regler, tysta överenskommelser eller är det fritt fram för vilka galenskaperna som helst? Men kanske än viktigare, vem sköter musiken i bilen och vad spelas helst och mest?

Rebecca: Det blir oftast en del mil, ja. Vi brukar skämtsamt försöka impa på alla sörlänningar med att David ändå åker 20 mil varje gång vi repar, haha. Alltså, konstigt nog har det aldrig behövts några regler eller överenskommelser av något slag. Vi surrar rätt jävligt mycket när vi åker, och så passar någon på att dra en snark mellan varven. Vi har däremot varit SVINDÅLIGA på att spela musik i bilen när vi åker. Vi surrar nog för mycket för att hinna med det. Oftast har det varit Kardinal Synds skiva "Andrahandssorteringen" (det är den enda skivan vi har orkat ta ut i bilen än så länge) som har snurrat i bakgrunden, vilket i och för sig är en jävligt bra skiva. Men, ja, vi surrar förjävligt mycket.

Bandet huserar ju i Luleå, men David är från Överkalix och Rebecca ursprungligen från Söderhamn, hur växte punkintresset fram boendes i de orterna?

Rebecca: För min del började det hela med att min farbror sträckte fram två Coca Carola-skivor till mig när jag var typ 12 år. Fem År Till Moped var ett album jag nötte mycket, och någonstans där och då tror jag att själva intresset började att växa. Sedan har jag nog omedvetet lyssnat på en massa punk utan att veta att det var punk. Till exempel har The Distillers, Charta 77 och Dia Psalma hängt med sedan högstadietiden, men ingen talade nog om för mig att det var punk. Någon punkscen har ju aldrig funnits i Söderhamn under min uppväxt, men vi lyssnade ju ändå på de där låtarna, som man tänkte att alla gjorde liksom. Alla sjöng väl Lilla Björn och Lilla Tiger när de var 13, eller...? I Söderhamn i alla fall. Eller så var det bara jag och Malin. När jag tänker efter så borde jag nog skriva en låt om Malin. Det kan bli så.
David: Jag minns inte riktigt om jag ska vara helt ärlig. Man experimenterade mycket, hade inte riktigt hittat hem. Så det var allt mellan himmel och jord. Ramones var väl det första punkbandet jag fastnade för. De fanns i pappas skivsamling – en klassiker! Sedan minns jag att

